

Sygn. akt XI W 117/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Syta

Protokolant: Karolina Kowalczyk

Przy udziale oskarżyciela publicznego K. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2016r. w W.

w postępowaniu zwyczajnym

sprawy **J. P.**

syna P. i J. z domu P.

urodzonego dnia (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 14 maja 2014r., w siedzibie Straży Miejskiej na ul. (...) w W., będąc Prezesem Zarządu firmy (...) S.A. – właściciela pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 12.12.2013r. o godzinie 12:51 na ul. (...) na wysokości adresu (...) w W..

tj. za wykroczenie z art. 96§3 Kodeksu Wykroczeń,

orzeka:

I. obwinionego **J. P.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 117/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 grudnia 2013 roku o godz. 12:51 przy ul. (...) w W., za pomocą urządzenia samoczynnie rejestrującego pomiar prędkości, zostało wykonane zdjęcie pojazdowi marki P. o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowca nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem drogowym B-33 „ograniczenie prędkości do 50 km/h” i przekroczył dozwoloną prędkość o 37 km/h, czym kierowca dopuścił się popełnienia wykroczenia z art. 92a kw.

Na podstawie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców Straż Miejska (...) W. ustaliła, w dniu 13 grudnia 2013 roku, że właścicielem w/w pojazdu jest firma (...) S.A. z siedzibą w W..

Do ustalonego właściciela pojazdu zostało wysłane wezwanie wraz z drukami oświadczeń o wyrażeniu zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego lub wskazania kierowcy. Poczta nie została podjęta. Ponownie wysłano wezwanie oraz formularze oświadczeń o wyrażeniu zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego lub wskazania kierowcy do w/w właściciela pojazdu. Poczta została podjęta dnia 28.02.2014r. przez pełnomocnika firmy (...). Następnie wysłano, do ustalonego w Krajowym Rejestrze Sądowym Prezesa Zarządu firmy (...) S.A. – J. P., wezwanie do wskazania informacji o użytkowniku pojazdu oraz wezwanie do osobistego stawiennictwa w siedzibie Straży Miejskiej ul. (...) w W.. Poczta została odebrana w dniu 07.05.2014r. przez pełnomocnika firmy (...).

J. P. z dniem 10 marca 2014 roku został zawieszony w czynnościach członka jednoosobowego Zarządu spółki (...) S.A. Zawieszenie trwało do dnia 5 czerwca 2014 roku. Do czasowego pełnienia obowiązków Zarządu w/w spółki został z dniem 10 marca 2014 roku delegowany członek Rady Nadzorczej spółki (...). W dniu 4 czerwca 2014 roku Walne Zgromadzenie spółki (...) S.A. podjęło uchwałę w przedmiocie powołania J. R. na stanowisko Prezesa Zarządu spółki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień obwinionego złożonych w postępowaniu przed Sądem;
- notatki urzędowej (k. 1-3, 17, 18)
- wezwania (k. 6, 11)
- zpo (k. 7, 12, 14, 16)
- wydruku z Monitora Sądowego i Gospodarczego (k. 8,9)
- pisma (k. 13, 15)
- dokumentów złożonych przez obwinionego na rozprawie w dniu 24 lutego 2016r.

Obwiniony w toku postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchany na rozprawie w dniu 24 lutego 2016 roku wyjaśnił, że nie wie, dlaczego został obwiniony o przedmiotowe wykroczenie. Wskazał, że w dniu 14 maja 2014 r. nie był Prezesem Spółki, która, jak przypuszcza, była właścicielem samochodu o nr rej. (...). Obwiniony oświadczył, że 10 marca 2014 r. został zawieszony w wykonywaniu czynności Prezesa jednoosobowego Zarządu Spółki, a jego obowiązki zostały przekazane Członkowi Rady Nadzorczej. Zawieszenie to dnia 4 czerwca 2014 roku zostało przedłużone. Obwiniony wyjaśnił, że dnia 2 maja 2014 roku wysłał na ręce Przewodniczącego Rady Nadzorczej informację o rezygnacji z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu. Następnie, w dniu 2 lipca 2014 roku, jego rezygnacja została przyjęta przez Walne Zgromadzenie i został powołany nowy Prezes Spółki, a obwiniony otrzymał absolutorium. Wobec powyższego obwiniony twierdził, że jest osobą niewinną w przedmiotowym postępowaniu. Obwiniony wyjaśnił ponadto, że nie miał żadnej możliwości uczestniczenia w niniejszym postępowaniu, gdyż od dnia 10 marca 2014 roku praktycznie nie miał żadnego wpływu na sprawy Spółki, nie miał dostępu do żadnych dokumentów Spółki i nie miał w ogóle możliwości dowiedzenia się o tej sprawie. Oświadczył, że nie jest osobą, która powinna odpowiadać za wskazany czyn.

Obwiniony potwierdził, że przed dniem 10 marca 2014 roku był Prezesem Spółki przez około rok czasu, tj. mniej więcej od lutego 2013 roku do marca 2014 roku. Na potwierdzenie podawanych przez siebie okoliczności obwiniony przedłożył wydruki z Systemu Informacji Giełdowej oraz wypis aktu notarialnego z dnia 4 czerwca 2014 roku obejmujący uchwały o udzieleniu mu absolutorium za 2013 rok i powołaniu nowego Prezesa Zarządu. Obwiniony okazał również Sądowi rezygnację z pełnienia funkcji Członka Zarządu z dnia 2 maja 2014 roku, na którym nie widnieje potwierdzenie wpływu. Obwiniony oznajmił, że wynika to z faktu, iż dokument ten mógł jedynie przesłać i sam nie otrzymał zwrotnego potwierdzenia odbioru.

Obwiniony, po okazaniu mu wezwań z k. 6, 10 i 13, stwierdził, że nikt mu ich nie przekazał. Wyjaśnił, że na zwrotnym potwierdzeniu odbioru z k. 7, z lutego 2014 r., widnieje co prawda podpis M. P., a więc osoby, która upoważniona była

do odbioru poczty, jednakże obwiniony wezwania z k. 6 nie otrzymał. Obwiniony wskazał, iż w pewnym momencie cofnął M. P. uprawnienia, ale nie jest w stanie stwierdzić, czy podczas odbioru wezwania z k. 6 była ona uprawniona do odbioru korespondencji, czy już nie. Niewątpliwie wskazywał, że nie otrzymał żadnego z okazanych mu wezwań. Obwiniony po okazaniu mu wezwania z k. 15 i zwrotnego potwierdzenia odbioru z k. 16 oświadczył, że na zwrotnym potwierdzeniu odbioru z datą 12 listopada 2014 tego wezwania znajduje się jego podpis, ale nie potrafił powiedzieć, czemu nie odpowiedział na otrzymane pismo. Twierdził, że z uwagi na wielość spraw, ta musiała mu po prostu umknąć.

Po odtworzeniu nagrania znajdującego się na płycie CD z k. 60 obwiniony wyjaśnił, że nie jest w stanie stwierdzić, czy spółka jest właścicielem przedmiotowego pojazdu. Przyznał, że spółka dokonywała zakupu tego rodzaju pojazdów, natomiast nie kojarzy pojazdu o przedstawionym mu numerze rejestracyjnym i nie jest w stanie powiedzieć nic więcej.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd w całości dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, z których wynika, że w dniu 14 maja 2014 roku nie mógł spełnić obowiązku wskazania kierującego pojazdem w dniu i czasie ujawnienia wykroczenia drogowego polegającego na przekroczeniu prędkości, gdyż w tej dacie nie pełnił on już funkcji Prezesa Zarządu Spółki (...) S.A. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w dokumentach złożonych przez obwinionego na rozprawie w dniu 24 lutego 2016 roku. Z wyjaśnień i przedłożonej dokumentacji jednoznacznie wynika, że 10 marca 2014 roku obwiniony został zawieszony w wykonywaniu czynności Prezesa jednoosobowego Zarządu Spółki, a jego obowiązki zostały przekazane Członkowi Rady Nadzorczej. Zdaniem Sądu w tej sytuacji obwiniony nie był osobą uprawnioną do reprezentacji Spółki, która była właścicielem samochodu. Tym samym nie mógł on być obowiązany do udzielenia odpowiedzi na pismo Straży Miejskiej, bowiem w tym czasie funkcję i obowiązki Prezesa Zarządu wykonywała inna osoba.

Faktem jest, że J. P. od lutego 2013 roku do marca 2014 roku był Prezesem Zarządu spółki (...) S.A., a zatem w dacie popełnienia wykroczenia z dnia 12 grudnia 2013 roku, czego sam nie negował. Jednakże korespondencja od Straży Miejskiej zobowiązująca do wskazania, kto kierował pojazdem, adresowana była na Spółkę i nigdy nie została osobiście odebrana przez obwinionego. Na zpo (k. 7) znajduje się podpis M. P., będącej osobą upoważnioną do odbioru poczty, lecz jak wskazał obwiniony upoważnienie do odbioru korespondencji zostało jej cofnięte i trudno stwierdzić, czy w momencie odbioru wezwania, tj. 28 lutego 2014, roku M. P. posiadała jeszcze te uprawnienia. Obwiniony twierdził, że w czasie, kiedy był Prezesem Zarządu, wezwanie do wskazania osoby kierującej pojazdem nigdy nie zostało mu skutecznie doręczone.

W tym miejscu należy wskazać, że wezwania zobowiązujące do wskazania kierującego pojazdem zostały przesłane obwinionemu jako Prezesowi Zarządu Spółki dopiero dnia 17 kwietnia 2014 roku oraz dnia 13 października 2014 roku, a zatem w czasie, kiedy obwiniony nie pełnił już funkcji Członka Zarządu. Obwiniony odebrał wprawdzie jedno wezwanie osobiście, co potwierdza zpo z k. 16, na którym znajduje się podpis obwinionego, niemniej korespondencja ta została podjęta przez obwinionego w dacie 12 listopada 2014 roku, a zatem wtedy, gdy obwiniony nie pełnił funkcji Prezesa Zarządu Spółki, nawet w zawieszeniu. Z dokumentacji zebranej w sprawie wynika bowiem, że od dnia 4 czerwca 2014 roku funkcję Prezesa Zarządu Spółki na mocy uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy pełniła inna osoba (tj. J. R.). Brak udzielenia odpowiedzi na odebrane pismo obwiniony tłumaczył wielością spraw i najprawdopodobniej przeoczeniem.

Sąd dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, poza wyjaśnieniami obwinionego i dokumentacją złożoną przez niego na rozprawie w dniu 24 lutego 2016 roku, oparł się również na ujawnionym bez odczytywania, na podstawie art. 76 § 1 kpw, materiale dowodowym w postaci: notatek urzędowych (k. 1-3, 17, 18), wezwań (k. 6, 11), zpo (k. 7, 12, 14, 16), wydruku z Monitora Sądowego i Gospodarczego (k. 8, 9), pism (k. 13, 15). Sąd uznał powyższe dokumenty za w pełni wiarygodne. Strony nie kwestionowały ich prawdziwości ani autentyczności. Sąd natomiast z urzędu nie dostrzegł powodów, dla których należałoby im odmówić wiarygodności i mocy dowodowej.

Dokonując subsumcji tak ustalonego stanu faktycznego pod obowiązujące przepisy prawa, Sąd doszedł do przekonania, iż dowody zebrane w niniejszej sprawie nie pozwalają na uznanie, aby obwiniony popełnił wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Zgodnie z art. 96 § 3 kw karze grzywny podlega, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Jednocześnie z treści art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym wynika, że właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Wskazać należy, że konkretnie użyte w treści przepisu art. 96 § 3 kw określenie czynności jako "wskazanie" wymaga od zobowiązanych podmiotów aprobowanego, pozytywnego zachowania. W związku z powyższym znamię wykroczenia określonego w art. 96 § 3 kw zostanie wypełnione wyłącznie wtedy, gdy dojdzie do bezczynności bądź zaniechania podmiotu zobowiązanego. Chodzi tutaj przede wszystkim o takie sytuacje, w których osoba zobowiązana odebrała kierowane do niej pismo uprawnionego organu i nie udzieliła na nie właściwej odpowiedzi (odmowa udzielenia informacji) lub w ogóle nie odpowiedziała na wezwanie. Nadto, aby przypisać obwinionemu popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw konieczne jest spełnienie łącznie przesłanek wskazujących, że obwiniony był właścicielem lub posiadaczem pojazdu; obwiniony powierzył innej osobie swój pojazd do kierowania lub używania; uprawniony organ wezwał obwinionego do wskazania komu powierzył on pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie; obwiniony po otrzymaniu wezwania nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Ponadto, z art. 78 ust. 5 w/w ustawy wynika, że w przypadku, gdy właścicielem lub posiadaczem pojazdu jest osoba prawna, do udzielenia informacji na żądanie uprawnionego organu, komu powierzono pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, obowiązana jest osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz, a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby – osoby wchodzące w skład tego organu, zgodnie z żądaniem organu, o którym mowa w ust. 4 niniejszej ustawy oraz sposobem reprezentacji podmiotu. Istotnym jest również wskazanie, iż zgodnie z art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy w/w prawo o ruchu drogowym Straż Miejska ma uprawnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy podkreślić należy, iż bezspornym jest, że w dniu 12 grudnia 2013 roku ujawniono za pomocą urządzenia samoczynnie rejestrującego pomiar prędkości popełnienie wykroczenia z art. 92a kw przez kierującego pojazdem marki P. o numerze rejestracyjnym (...). Poza wątpliwością pozostaje również fakt, że w dniu 13 grudnia 2013 roku na podstawie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców ustalono właściciela w/w pojazdu, tj. spółkę (...) S.A., do której dwukrotnie wysłano wezwanie do wskazania informacji o użytkowniku pojazdu. Pierwsze wezwanie nie zostało podjęte. Następne pismo z dnia 05 lutego 2014 roku zostało odebrane przez M. P.-jak wynika z zapisu na zpo - pełnomocnika spółki. Z powodu braku odpowiedzi Straż Miejska na podstawie zapisu widniejącego w KRS ustaliła, że Prezesem Zarządu w/w firmy był wówczas J. P.. Do tak ustalonego Prezesa Straż Miejska wysłała kolejno pisma w dniach: 17 kwietnia 2014 roku oraz 15 października 2014 roku o ustawowym obowiązku wskazania osoby użytkującej pojazd. Poczta została odpowiednio podjęta dnia 7 maja 2014 roku i 5 listopada 2014 roku przez M. P., jednakże nie trafiła ona do rąk obwinionego. Ponadto nie ulega również wątpliwości, że Straż Miejska wystosowała wezwanie do obwinionego, które odebrał on osobiście w dniu 12 listopada 2014 roku (k. 16).

Należy zauważyć, iż w przedmiotowej sprawie organem uprawnionym do reprezentacji spółki, jak i osobą zobowiązaną do udzielenia informacji uprawnionemu organowi, komu w oznaczonym czasie powierzono pojazd do kierowania lub używania, jest Prezes Zarządu Spółki (...) S.A. Jednakże z materiału dowodowego zebranego w sprawie jednoznacznie wynika, że obwiniony J. P., nie był w datach doręczania wezwań Prezesem Zarządu Spółki. W związku z powyższym obwiniony nie był osobą zobowiązaną do udzielenia informacji na żądanie Straży Miejskiej, komu powierzono pojazd marki P. o numerze rejestracyjnym (...) do kierowania lub używania w dniu 12 grudnia 2013 roku, zgodnie z przepisami ustawy prawo o ruchu drogowym. Ponadto wskazać należy, że w dacie pełnienia przez obwinionego funkcji Prezesa Zarządu nie zostało mu skutecznie doręczone wezwanie do udzielenia w/w informacji. Obwiniony nie został zatem

prawidłowo zobowiązany do udzielenia informacji i nie został tym samym prawidłowo pouczony o konsekwencjach nieudzielenia żądanych informacji.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa, zgodnie bowiem z treścią art. 118 § 2 kpw w sprawie, w której wniosek o ukaranie złożył oskarżyciel publiczny, w razie uniewinnienia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.